

Ændringsf. til 3. beh. af f.t. finanslov for 1981

Til nr. 1523

Trafikhavneloven nr. 239 af 1976 ændres således, at vi bliver af med den landshavnekaske.

Sådanne særlige frimærkekasser inden for statsøkonomien øger uoverskueligheden i statens finanser, og der er ingen særlig grund til at tro, at afgiftsbehov på et vist område må prioriteres på samme højde som udgiften indenfor samme felt er præcist den samme størrelse i kroner og ører.

Gældende havnelovgivning præmierer udelukkende de hendøende ikke-erhvervsaktive byer, fordi disse kan lukrere på de aktives indsats.

Til nr. 1524

Konsekvensændringsforslag jfr. driftsudgifter.

Til nr. 1525

Dansk erhvervsliv trives bedst i frihed. Ja, det er udelukket, at erhvervslivet overhovedet kan virke under restriktionslovgivning og ødelæggende kontrolbesøg fra offentlige institutioner. Industriministeriets hovedvirke gennem 1970'erne har været lovgivning om øget indflydelse på virksomhedsbeslutninger og øget kontrol med prisfastsættelser. Skiftende, socialistiske ministre – jeg ved godt det lyder lidt underligt, men det skal jo være sådan, har med fryd i stemmen gennemført avancestoplov, prisstoplov, udbyttebegrænsninger og andre initiativer, der forhindrede en vækst i dansk industri, håndværk, landbrug m.v.

Skiftende industriministre har været en af de største forhindringer for øget produktion.

Når en privat virksomhed er i økonomisk uføre tilkaldes T. Bak Jensen og andre professionelle virksomhedskonsulenter. Når det er dansk erhvervslivs overordnede samfunds-kontrolant – Industriministeriet – sker det modsatte.

Industriministeriet sætter ikke omkostningerne ned – tværtimod. Det, der burde ske, var, at betroede faste medarbejdere påtager sig det arbejde, som måtte være uden skelen til, at klokken ind imellem skulle vise 12 timers effektivt arbejde pr. dag i 6 eller 7 dage om ugen.

Naturligvis må alle ansatte i statsadministrationen i Danmark nu indprentes, at de må være først til at yde ofre som var først til ned igennem 1960'erne og til Fremskridtsmodstanden slog igennem, at være lønførende.

Danmark kan kun komme ud af sin gigantiske gældsætning ved, at nogle hundredtusinde personer overføres til produktion af varer, der er så konkurrencedygtige på prisen, at de kan sælges ude blandt de mere end 1 milliard mennesker på jorden, som udgør så stærk en købekreds som aldrig før oplevet i verdenshistorien.

Det er nødvendigt, at den danske produktion sættes gevaldigt i vejret, hvis betalingsbalancen skal rettes op og udlandsgælden tilbagebetales.

Og det skal de!

Til nr. 1526

Der gennemføres forhøjelse af risikopræmier og gebyrer.

Til nr. 1527

Turisterhvervene i Danmark er bedre tjent med regulære omkostningsreduktioner, bl. a. via mindre bruttopris på erhvervslivets arbejdskraft end ved konkurrenceforvridende statsindblanding.

Kontoen afvikles derfor i finansåret, og Danmarks Turistråd overlades vederlagsfrit til hotelbranchen m. fl. til gavn for både denne og det danske samfund i sin helhed. Ved skatte- og restriktionslettelser får de interesserede erhverv rådighed over langt flere midler end nu, og de er bedst til med mindst spild at udforme den mest effektive turistpropagandavirksomhed – vel at mærke når de skal betale herfor ud af egen pengepung.